

РЕШЕНИЕ

№ 6728

гр. София, 16.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 21.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **5031** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-288/19.04.2021г. по описа на ОДОП С. при ЦУ на НАП от търговско дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя В. Д. Т. срещу издадения на дружеството Ревизионен акт №Р-22221420003283-091-001/10.12.2020г.издаден от Ф. С. Й. -орган възложил ревизията и Т. Н. В. -ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 550/08.04.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП
Жалбоподателят твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен, тъй като органите по приходите не са положили достатъчно усилия, за да изяснят напълно и всестранно релевантната фактическа обстановка. Навежда доводи, че писмените възражения срещу ревизионния доклад не са анализирани, като напълно са пренебрегнати и приложените към тях писмени доказателства. Сочи се, че [фирма] е обслужвано счетоводно от лицето Ж. Д. М.. Излага, че ненамирането на доставчиците на адреса им на управление и седалище не може да бъде основание за непризнаване на правото на приспадане на данъчен кредит.
В съдебно заседание, жалбоподателят не се представлява. Представил е писмено становище, в което е заявил, че няма да сочи нови доказателства и е изложил съображения по същество на спора. Претендира разноски по представен списък, прави

възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника по делото.

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Б. оспорва жалбата, намира, че в съдебното производство не са представени такива доказателства, въз основа на които да бъде приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на ревизиращия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 21.01.2021г. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 04.02.2021г. /вх. № 53-06-945 по описа на ТД –НАП С./. Решение № 550/08.04.2021г на Директора на ОДОП С. е връчено по електронен път на 12.04.2021г. Жалба с вх.№ 53-04-288 и адресирана до АССГ е подадена на 19.04.2021г. т.е. в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Ревизионното производство е образувано на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ М-Р-22221.420003283-020-001 от 05.06.2020г., връчена по електронен път на 09.06.2020 г., издадена от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., с която е възложено извършване на ревизия на дружеството за данъчни периоди 01.12.2014 -31.12.2019 г. по реда на ЗДДС и по реда на ЗКПО - корпоративен данък - за данъчни периоди 01.01.2014г. - 31.12.2019г. Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221420003283-020-002 от 03.09.2020г.г., издадена от Г. М. В. - Н., в качеството на заместник на Ф. С. Й. /по силата на Заповед №РД-87-2200-798 от 24.08.2020г./ срокът за завършването на ревизията е продължен до 09.10.2020 г. Със ЗИЗВР №Р22221420003283-020-003/05.10.2020 г., издадена от органа, възложил ревизията, е определен срок за завършването ѝ до 09.11.2020 г. Лицата, издали посочените заповеди, са оправомощени да изпълняват функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 1, т, 2 от ДОПК със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221420003283-092-001/12.11.2020 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение вх. №Р-22221420003283-ВЗР-001 -И/25.11.2020 г. срещу предложенията за установяване на резултати, направени с РД. Ревизията приключва с РА №Р-22221420003283-091 -001/10.12.2020 г., издаден от Ф. С. Й. - орган, възложил ревизията, и Т. Н. В.. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. Органите по приходите, издали РА са обсъдили възраженията срещу РД, като са ги приели за процесуално допустими, а по същество - за неоснователни.

С РА са определени резултати за ревизираните периоди - ДДС за внасяне в размер на

243 545.71 лв. и съответните лихви в размер на 35 673.03 лв.. при деклариран и внесен данък в размер на 171 370.75 лв. И внесена лихва 1.08 лв.. и корпоративен данък в размер на 58 411,14 лв. и лихви - 20 665,00 лв., при деклариран и внесен данък в размер на 15 639,44 лв. и внесени лихви - 176.71 лв,

Настоящата ревизия е първа за посочените периоди и вид задължения._

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК, както и Заповед № РД -84-2200-798/24.08.2020г. на Директора на ТД на НАП –С., с която е нередено, Г. М. В. - Н. на длъжност началник-сектор „Ревизии“ за времето от 24.08.2020г. до 04.09.2020г. да изпълнява задълженията на Ф. С. Й. – орган възложил ревизията. Решение № 550/08.04.2021г. също е издадено от компетентен орган – директора на Д“ОДОП“ - С.. От това следва изводът, че първоначалната и последващите ЗИЗВР са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Спазен е и срокът за издаване на РА и на РД.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити. Ревизиращият екип е изследвал всички факти и обстоятелства, които са от значение за доказване на реалността на предоставената услуга, както и обективната възможност на доставчика да я извърши. Подробно са анализирани всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, включително, такъв анализ е извършен и от решаващия орган. Органите по приходите са обсъдили възраженията на дружеството срещу РД и са ги приели за неоснователни. Приложенията към възражението доказателства за упълномощаване на Ж. М., както и заявленията до ТД на НАП – С. за подаване на документи по електронен път, са взети предвид при определяне резултатите по реда на ЗДДС и ЗКПО.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионния акт, издателите на ревизионния акт са притежавали валиден електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР, ЗИЗВР РД и РА.

За периодите, попадащи в обхвата на ревизионното производство. [фирма] е декларирано извършването на печатарски услуги предпечатна подготовка, графичен дизайн, печат и продажба на афиши, бележници, бланки, брошури, ваденки, гравюри.. Дружеството е доставчик на услуги с място на изпълнение на територията на страната, облагаеми по смисъла на чл. 12, ал.1 от ЗДДС с данъчна ставка20% съгласно

чл. 66. ал. 1. т. 1 от ЗДДС. За дооставките, по които е изпълнител е издало данъчни документи - фактури по чл. 112, ал. 1 от ЗДДС в срока по чл. 113, ал. 4 от ЗДДС - В качеството на регистрирано по ЗДДС лице е начислило ДДС при спазване изискванията на чл. 86. ал. 1 от ЗДДС, като е посочило данъка на отделен ред в издадения данъчен документ, включило е размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справката –декларация по чл.125 от ЗДДС.

По отношение на издадените кредитни известия от жалбоподателя за [фирма] съответно с номера №2358/29.07.2016 г. с ДДС 5 049,58 лв. и №2359/26.09.2016 г.с ДДС 3 964,30 лв. Органите по приходите са иницирали проверка, в хода на която е констатиране, че дружеството е регистрирано по ЗДДС на 02.02.2007 г. и deregистрирано на 26.11.2015 г., поради наличие на обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. От [фирма] не са представени изисканите документи и обяснения в определения за това срок, нито до приключване на ревизионното производство.

От „БУНТ А.“ Е., са представени обяснения, съгласно които КИ са към фактури /всяко към 4 фактури, описани на стр. 23-24 от РД/, издадени през 2011 - 2012 г., които не са платени от получателя по доставките. При така установените обстоятелства органите по приходите са заключили, че КИ са съставени в нарушение на чл. 115 от ЗДДС, т. к. не е налице изменение на данъчната основа или разваляне на доставка, като на основание чл. 86, във връзка с чл. 115, ад. 1 и чл. 25, ал.2 от ЗДДС, са доначислили ДДС в размер общо на 9013,88 лв.- стойността на ДДС по двете кредитни известия, с който е намален размерът на начисления данък за периодите на издаване на кредитните известия.

Относно издадените от [фирма] на жалбоподателя общо 100 броя фактури за ревизирания период.

Предмет, посочен във фактурите е съответно „счетоводно обслужване“, или „счетоводни консултации“ .

В хода на ревизията, по отношение на [фирма] е извършена насрещна проверка. Установено е, че търговецът е регистриран по ЗДДС на 07.10.2009г. и deregистриран на 27.06.2019г., поради установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС. Изискани документи и обяснения от [фирма] не са представени до приключване на ревизионното производство.

Установено е, че всички издадени фактури от [фирма] към жалбоподателя, са включени в дневниците за продажби и справките –декларации за съответните данъчни периоди.

[фирма] е представил всички фактури, регистри на сметка „Доставчици“ 602 „външни услуги“ за 2014, 2015 и 2016г., договор за счетоводно обслужване от 23.09.2008г., сключен с [фирма], с уговорено възнаграждение от 250 лева, анекс към договора от 10.12.2013г, с който страните се споразумяват, че възнаграждението на изпълнителя във връзка с актуализиране на инвестиционната програма на дружеството –възложител се определя в размер на 3 700 лева без ДДС или 4 400 лева с ДДС.

Органите по приходите са отбелязали, че не са представени изрично изисканите от тях приемо-предавателни протоколи, отчети, доклади и др, за получените услуги, предмет на фактурите, както и договор с „М.“ Е.. След анализ на предоставените документи са приели, че не са налице реално осъществени доставки на услуги по фактурите с предмет „счетоводни консултации“ и са отказали право на приспадане на данъчен кредит по тях. Това право е признато по фактурите с предмет „счетоводно

обслужване“, издадени в съответствие с определената в Договора от 23.09.2008 г. цена в размер на 250,00 лв, и ДДС - 50,00 лв.

Предвид установените факти с РА са преобразувани счетоводните финансови резултати /С./ за 2014, 2015 и 2016 г. по реда на ЗКПО, с оглед определяне задълженията на дружеството за корпоративен данък.

На основание разпоредбата на чл. 16, ал. 2, т. 4от ЗКПО, съгласно която за отклонение от данъчно облагане се смята и начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени, С. е преобразуван в увеличение с отчетените разходи в размер общо на 90 000,00 лв, по фактурите с предмет „счетоводни консултации“, издадени от [фирма], На същото законово основание за 2015 г, С. е увеличен с 210 200.00 лв. отчетените като разход за външни услуги данъчни основи по издадените от същия доставчик фактури, С. за 2016г. с преобразуван в увеличение с 140 000,00 лв. с отчетените разходи по фактурите с предмет счетоводни консултации, и на основание чл. 78 във връзка с чл. 22 от ЗКПО със сумата от 45 069.40 лв, осчетоводена със знак минус по сметка 701 „1 (разходи от продажба на услуги“, представляваща данъчните основи на издадените към „В. П.“ Е. без законово основание кредитни известия.

С оглед установеното органите по приходите са направили заключение, че на основание чл.68 ал.1 т.1 и чл.69 ал.1 във връзка с чл.9 ал.1 и чл.25 от ЗДДС следва да се откаже право на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя по общо 51 фактури, издадени от [фирма], като са посочили изчерпателно всички фактури на лист 41 от ревизионния доклад, в табличен вид, с посочване на номера на фактурата, датата на издаване и начисленото ДДС, всичките с посочен предмет „счетоводни консултации“. Относно останалите, 49 броя фактури, издадени от [фирма] за „счетоводно обслужване“ е признато правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС.

Предвид извършените корекции и на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са начислени лихви за всеки отчетен месечен период, в който ревизиращия екип е установил допълнителни задължения по ЗДДС.Същите изводи са формулирани и от решаващия орган.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, не са направени и доказателствени искания. Последният не е участвал чрез негов представител в съдебното производство, единствено е представено писмено становище.

В проведеното пред настоящата инстанция съдебното производство безспорно е установено, че спорните фактури, издадени от [фирма] са отразени в дневниците му за покупки и справките –декларации за съответните данъчни периоди. Видно от притетите като писмени доказателства фактури, плащанията са извършвани по банков път. Липсва обаче сключен договор между жалбоподателя в качеството му на възложител и [фирма] в качеството му на изпълнител по предоставените счетоводни консултации. Не са представени приемо –предавателни протоколи, отчетни документи или други такива, които да обективират предоставените счетоводни консултации.

По съществуто на спора следва да се има предвид, че механизмът на ДДС поставя като условие за възникване на правото на данъчен кредит установяване наличието на реална доставка по смисъла на чл.6 , чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗДДС като на датата на възникване на данъчното събитие по смисъла на чл.25,ал.1 ЗДДС възниква

задължение за регистрираното лице да начисли данък и съответно свързаното с това право на получателя да ползва данъчен кредит. Жалбоподателят, който е ревизирано лице, което твърди, че в негова полза е възникнало субективното материално право за приспадане на данъчен кредит, следва да установи по несъмнен начин реалността на доставките. За обосноваване на доставка на услуга, най-общо е необходимо да са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчика да изпълни предмета на договора, осъществяването на фактическите действия, в които се изразява договорената услуга и простирането на резултата от получателя по доставката.

За нуждите на облагането по ЗДДС понятието услуга е дефинирано с разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Видно от цитираната правна норма, доставка на услуга е всяко извършване на услуга. При доставките на услуги е относимо изследване, дали при възлагане на услугата, страните са договорили по конкретен начин вида, количеството, качеството, единичната и общата цена на услугата и какви отделни компоненти формират договорената цена, защото единствено при индивидуализиране в достатъчна степен на възложената услуга може да се направи извод за наличие на реални търговски отношения с конкретен предмет и реално уговорени насрещни престации. Конкретният предмет е гаранция и за конкретно приемане на резултата от изпълнение на услугата. / В този смисъл т.37 от Решение от 27.03.2014г. С-151/13 Le R. d'Or и т.40 от Решение на СЕС от 20.06.2013г. по дело С-653/2011/.

Съгласно чл.68 ал. 1 т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на разпоредбата се налага извод, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната. В тази връзка ревизиращите органи правилно са изследвали реалността на доставката и са извършили всички възможни процесуални действия по ДОПК с цел събиране на максимален обем доказателства.

Правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, който включва и начисляването на ДДС по издадените от доставчика на получателя фактури, за което по делото не се спори, че е изпълнено. Липсата обаче на реално осъществена доставка, дори да са изпълнени всички останали законови изисквания, никога не води до възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Услугата подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение, в рамките на което са разменени конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на услугата, предоставена на получателя. Следва да се прецени резултатът, който е предаден, съответства ли на възложеното, какви трудови и материални ресурси са ползвани от доставчика и направените във връзка с тях разходи /т. 40 от Решение от 20 юни 2013 г. по дело С-653/11 г., /. В случая такава информация не е предоставена, както от жалбоподателя, така и от контрагента му, нито пред административния орган, нито в хода на съдебното производство, включително не е видно какви точно услуги са извършени от

[фирма], а именно какви точно счетоводни консултации са осъществени, така както се твърди от жалбоподателя. Какви документи са изготвени въз основа на тези консултации и с какъв конкретен предмет са същите.

Едностивените доказателства, които са ангажирани от жалбоподателя са договор, но с [фирма] от 23.09.2008г. и анекс към него, копия на фактурите, като в тях предмет на доставката е посочен - „счетоводна услуга“ или „счетоводна консултация“, и извлечения от банкова сметка на дружеството за извършените плащания. Решаващият орган детайлно е изследвал посоченият договор, като след извършени проверки в информационната система на НАП е установил, от едноличният търговец са издадени само три фактури в изпълнение на договореното - за данъчни периоди 01.10 -31.12.2008г. За следващите данъчни периоди, включително тези, попадащи в обхвата на ревизията, фактури са издавани от [фирма], без наличието на договор с дружеството. Следва да се отчете и факта, че органите по приходите са признали правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите с предмет счетоводно обслужване, като са отчетели обстоятелството, че такова действително е извършвано от Ж. М., така както се твърди и в жалбата адресирана до АССГ, регистриран едновременно като Едноличен търговец и като едноличен собственик на капитала на [фирма]. Фактът, че счетоводно обслужване е извършвано от Ж. М. се обосновава с наличие на представено от жалбоподателя пълномощно-лист 123 от делото и заявления за подаване на документи пред НАП по електронен път от [фирма] чрез пълномощника му физическото лице Ж. Д. М./ лист 118-122 от делото/.

Към цитирания договор с [фирма] е сключен анекс на 10.12.2013г. като към чл.10 е добавена ал.3, с която „възнаграждението на изпълнителя, във връзка с актуализиране на инвестиционната програма и реструктуриране на дружеството, се определя в размер на 3 700,00 лв, без ДДС или 4 400,00 лв, с ДДС, платими веднъж месечно, но не по –късно от 10-то число на следващия месец“ т.е. с неясно формулирано основание месечното възнаграждение по договора е увеличено над 10 пъти. Решаващият орган, при анализ на договора и проверка в масивите на НАП е констатирал, че тази клауза, освен това, не е спазвана - през периодите 01.01.2014г.- 31.12.2016 г. са издавани по повече от една фактура с предмет „счетоводни консултации“ /между 2 й 5 месечно/, като в резултат за нито един от периодите не е формиран данък за възстановяване, а е намален подлежащия на внасяне ДДС, съответно дължимия корпоративен данък. Следва да се отбележи, че за 2015г. дружеството е платило за „счетоводни консултации“ 210 200,00 лв., при деклариран общо приходи в размер на 797 782,86 лв., или 26% от приходите. Показателен за действителната стойност на счетоводните услуги е сключения на 01.03.2018г. между [фирма] и [фирма], ЕИК[ЕИК], Договор за счетоводно-консултантско обслужване с предмет, идентичен с този на договора с [фирма], в който е определена месечна цена от 100,00 лв, без ДДС.

С оглед спецификата на спорните доставки, резултатът от претендираната

услуга следва да бъде материализиран съответно в отчет, доклад или друг документ, в който конкретно да е посочено изпълнението на услугата, нейните елементи и последващия ефект. От страна както на доставчика, така и на жалбоподателя не са ангажирани доказателства в тази насока.

Редовно воденото счетоводство от жалбоподателя и коректното отразяване на на доставките в счетоводството му не са достатъчни като доказателства, за да обосноват извода, че реално е уговорил и получил доставки на услуги от процесния доставчик.

Жалбоподателят е претендирал право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от дружество, което не ангажира достатъчно доказателства, касаещи спорните доставки и не притежава необходимия ресурс за тяхното изпълнение. Това от своя страна представлява злоупотреба с право, чиято цел е неправомерно ползване на право на приспадане на данъчен кредит от страна на ревизирувания субект, който като получател по спорните фактури не е възможно да не знае, че те не документират реални доставки.

Относно кредитните известия:

Редът и основанията за издаване на кредитни известия е регламентирано в чл.115 от ЗДДС. Известието се издава задължително не по късно от 5 дни от възникване на съответното обстоятелство. В чл.115 ал.3 от ЗДДС е регламентирано основанията за издаване на КИ, а именно поради настъпване на обстоятелство, обезсилващо с обратна сила извършена доставка / разваляне на доставката/. В конкретния случай, както и жалбоподателят е посочил в жалбата си, доставката е изпълнена, но не е получил плащане по нея.

В чл. 115, ал. 4 от ЗДДС са регламентираны изискванията, на които следва да отговарят формално КИ. Освен реквизитите по чл. 114 от ЗДДС известието към фактурата задължително следва да съдържа: номера и датата на фактурата, към която е издадено, както и основанията за издаването му. В случая няма данни тези изисквания да са спазени, нито в хода на ревизионното производство, нито в съдебното производство са ангажирани заверени копия на двете известия. Представени са единствено писмени обяснения, в които е посочено към кои фактури са издадени.

Настоящата съдебна инстанция намира изводът на органите по приходите, че не са изпълнени изискванията на чл.115 ал.3 от ЗДДС за издаване на КИ поради настъпване на обстоятелство, обезсилващо с обратна сила извършени доставки /разваляне на доставките/, за правилен и обоснован. Основанията за издаване на кредитно известие към фактурите е разваляне на сделката, което включва в себе си първоначалната договореност за параметрите на сделката, търговската кореспонденция във връзка с изпълнението ѝ /покана за изпълнение, проверка на извършеното, възражение за качество и/или параметри и т. н./ и постигане на договореност за нейното разваляне. В тежест на жалбоподателя е да установи наличието на предпоставките на чл.115 от ЗДДС, но това не е сторено нито в ревизионното производство, нито пред настоящия съд.

За двете кредитни известия е установено, че не са отразени в дневника за

покупки на получателя, т. к. са издадени след датата на deregистрацията му по ЗДДС, следователно същият не е намалил размера на ползвания данъчен кредит но първоначално издадените фактури, в съответствие е изискването на чл.78 от ЗДДС и по този начин кредитните известия не са произвели своя ефект.

Във връзка с установените факти и обстоятелства по ЗДДС, ревизиращите органи са преобразували за данъчни цели счетоводния финансов резултат за 2014, 2015 и 2016г. с отчетени разходи по фактурите с предмет „счетоводни консултации“, издадени от [фирма] и със сумата от 45 069,40 лева, с която дружеството е намалило отчетените приходи от услуги въз основа на издадените кредитни известия за 2016г.

В ревизионния акт са изложени подробни мотиви за всеки един данъчен период по ЗКПО, като съответно е преобразуван счетоводния финансов резултат за 2014, 2015 и 2016г., с оглед обстоятелството, че детайлно и в табличен вид са посочени фактическите и правни основания за облагане със ЗКПО и установяване на допълнителни задължения за корпоративен данък, съдът не намира за нужно да ги преповтаря.

Следва да се отбележи, че с разпоредбата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО е регламентирано, че не се признават за данъчни цели разходите, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Понятието „документална обоснованост“ е дефинирано в чл. 10 от ЗКПО. като по силата на ал. 1 от същата правна норма счетоводен разход се признава за данъчни цели. когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на *Закона за счетоводството* /ЗСч./, отразяващ вярно стопанската операция, В счетоводната отчетност документирането е начинът, чрез който се запазват данните и информацията за оюпанските операции. Документалната обоснованост позволява да се фиксират точно мястото и времето на протичане на стопанските операции, както и лицата, участвали в тях. В случая не са установени реално извършени стопански операции по издадените фактури от [фирма] с предмет счетоводни консултации. След като липсва стопанска операция, съгласно разпоредбите на ЗСч липсва задължение и основание за издаване на първичен счетоводен документ. Осчетоводяването на разходи, които реално не са извършени, и издаване на документи, които не отразяват действителни факти, е в нарушение на принципа на „документалната обоснованост“. Предвид това, не следва да се признаят разходите на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, тъй като същите са отчетени в нарушение на счетоводното законодателство и на принципите, залегнали в ЗСч.

С оглед това следва да се приеме, че отчетените във връзка с фактурите разходи се явяват необосновани, с произтичащите от това материално правни последици, а именно коригиране на финансовия резултат с тези разходи за целите на ЗКПО. Налага се изводът, че извършеното с РА увеличение на финансовия резултат в тази връзка е законосъобразно.

Органите по приходите, обосновано и законосъобразно са коригирали С. за ревизирувания период съответно данъчната 2014, 2015 и 2016г., като подробно и

детайлно в ревизионния акт в табличен вид са посочили декларирания от жалбоподателя финансов резултат, установения финансов резултат, въз основа на събраните доказателства в хода на ревизията и установената разлика за внасяне. За 2016г, на основание чл.78 от ЗКПО е извършена корекция на С. с осчетоводената по кредита на сметка 703 „приходи от услуги“ сума от 45 069,40 лева – сумата от издадените кредитни известия, като с посочената сума е увеличена счетоводната печалба.

На основание чл.175 от ДОПК във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за допълнително установения и невнесен данък по ЗКПО са определили и лихва в посочения за съответния данъчен период размер.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съответствие с материално –правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото разноси се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл.8 ал.1 т.5 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 4242,07 лв, съобразно материалния интерес по делото. Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя В. Д. Т. срещу издадения на дружеството Ревизионен акт №Р-22221420003283-091-001/10.12.2020г.издаден от Ф. С. Й. -орган възложил ревизията и Т. Н. В. -ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 550/08.04.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП, а именно за установени данъчни задължения по ЗКПО за данъчни периоди 01.01.2014-31.12.2016г. в общ размер на 42 771, 90 лева и начислени лихви в размер на 20 588,29лева, както и за установени данъчни задължения по ЗДДС – за данъчни периоди 01.02.-31.03.2015г., 01.05.2015г.-31.01.2016г., 01.04.-30.04.2016г., 01.07.-31.07.2016г. и 01.09.-31.10.2016г. –общо в размер на 72 173,88 лева и начислени лихви 35 673,03 лева

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя В. Д. Т. да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 4242,07 лева /четири хиляди двеста четиридесет и два

лева и седем стотинки/ разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: